

باشد و یا یک کاپیتان ششیک و پیک نیروی دریایی و یا دکتر و مهندس.

جنس کارگردانی امیر حسین ثقفی را چگونه دیدید؟

در کار قبلی ام «کوچه ژاپنی» متوجه شدم که یک کارگردان خوش فکر و خوش آتیه است و سبک کاری اش را قبول دارم. تسلط و دانش ثقفی درباره سینما مثال زدنی است و بچه سینما است. نوع زاویه نگاه ثقفی در سینما با دیدگاه های مرسوم امروز در سینمای ایران متفاوت است.

جنس کارگردانی ثقفی در قیاس با سایر بزرگان که مثل بیضایی با آنها کار کرده اید چگونه است؟

همیشه خودم را به نویسنده و کارگردانی که با او کار می کنم نزدیک می شوم تا متوجه شوم چه انتظارتی از من به عنوان بازیگر دارد. این ارتباط حسسی و نزدیک باعث تعامل در جلسات مشترک کاری می شود. این مسئله در همکاری ام با بیضایی و بزرگانیا هم وجود داشت.

آیا همیشه ترجیح می دهید تمام پیشنهادات بازیگری را قبول کنید؟

نه، بارها پیش آمد سناریوی برای من فرستاده شده و دیدم مناسب من نیست و بازیگر دیگری بهتر می تواند بازی اش کند و آن را به کارگردانش گفته ام.

چه ویژگی شخصیتی نقشی که «دست تنها» بازی می کنید برایتان جذابیت داشت؟

همانطوری که اشاره کردم موقع بازی در «کوچه ژاپنی ها» با ثقفی صحبت داشتم و با حضورم در «دست تنها» موافقت کردم. در این دوران بتدریج با ابعاد نقش آشنا شدم. اسم ابتدایی فیلم «کیوتر کشی» بود که نمی دانم چرا تغییرش دادند. با جلسات متعددی که داشتیم نوشتن فیلمنامه جدی تر شد.

یعنی شما از ابتدا در چند و چون ساخت «دست تنها» بودید؟

بله و به خاطر نقش هم ده ماه ریش و سبیلم را نزد.

به گریم و استفاده از ریش و سبیل مصنوعی فکر نکردید؟

نه، من در این ده ماه هیچ پیشنهاد کاری را قبول نکردم و منتظر شروع فیلمبرداری ماندم.

الان که فیلم ساخته شد آیا انتظاراتی که از این فیلم داشتید برآورده شده است؟

این نقش در کارنامه کاری ام ارزشمند و عزیز است و خیلی ها که عکس فیلم را می بینند باورش نمی شود مجید مظفری چنین شخصیتی را بازی کرده. برای درست درآمدن نقش ۲۰ کیلو وزنم را زیاد کردم.

آیا به سبک حسسی و متدگرایی مثل پاچینو و دونیرو نقش تان را بازی کردید؟

حالا نویسید مثل دونیرو و پاچینو کار کردم برایم حاشیه درست می شود. در این مدت با برنامه غذایی این اضافه وزن را پیگیری کردم. در بحث گریم هم که اشاره کردید گریم هم خوب است اما این گریم سنگین با موی بلند و ریش و سبیل انبوه کار سختی بود که در بیابان هر روز چند ساعتی زیر دست گریمور بشینم و آماده شوم.

بنا بر این نقش را بیشتر بر مبنای حسسی بازی کردید تا تکنیکال صرف؟

در کارهایم زیاد سراغ استفاده از تیپ نمی روم و به شخصیت پردازی علاقه بیشتری دارم.

درباره پیشینه و جنس این آدم بیشتر توضیح بدهید؟

این مرد دخترش را به نام کبوتر از دست داده و موقعیت ممتاز و شغل خوبش را رها می کند و آواره بیابان می شود و می رود سمت خود ویرانگری. این مرد متأثر از مرگ دخترش شعری می نویسد و به دلیل نوشتن این شعر دو سال هم زندان می رود.

شغلش چه بوده؟

استاد ادبیات دانشگاه است و بعد از آمدن از زندان همه چیز را رها و کارتن خواب می شود.

به چه دلیل در دوران بازیگری تان کمتر در نقش های کمدی بازی کرده اید؟

مردم من را بیشتر با کارهای جدی و رئال می شناسند و در ضمن کمتر متن طنز و کمدی خوبی برای بازی به من پیشنهاد شده بود که بتوانم آنها را برای بازی کردن انتخاب کنم. البته در تئاتر بیشتر نقش های کمدی کار کرده ام.

شما در دهه نود فیلم های پر فروشی مثل فیلم «خوب، بد، جلف» را بازی کرده اید. کار در این فیلمها که کارگردان جوان و خوش فکری دارد چگونه است؟

به جوانها اعتماد دارم و در اولین فیلم خیلی ها مثل کیانوش عیاری و محمد بزرگ نیا بازی کردم. پیمان قاسم خانی را از زمان بازی ام در فیلم «شاه کلید» ساخته سامان مقدم می شناسم. در این فیلم بهاره رهنما نقش خواهرم را بازی می کرد و قاسم خانی سر صحنه می آمد و با من حرف می زد. بعد از صحبت کردن قاسم خانی عنوان کرد که قصد دارد فیلمی بسازد و برای من نقشی در نظر گرفته است و در ادامه توسط تهیه کننده بازی در «خوب، بد، جلف» دعوت شدم و بازی اش کردم.

محمود نظرعلیان، بازیگر

مرد فیلم و روزهای سختم!

محمود نظرعلیان بازیگر خاصی است که به واسطه اندام درشتش، نگاه بران و تیزش، گویش مقتدر و تا حدی خوف آورش و به نوعی بنیانگذار انجمن سینمای جوانان ایران در زنگان است. بازیگری که با بزرگان سینما از قبیل عطاران، رضا میرکریمی، بزرگمهر رفیعا و مجتبی راعی همکاری داشته و بازیگری است که انواع و اقسام نقش های نامعترف و جذاب مثل کنت خون آشام در دراکولا، پدر کم حرف و خشن در مردی که اسب شد، جن گیر غارنشین و بدوی در فیلم پوست شیر، مرد خشن و مقتدر در فیلم محمدعلی قاسمی و... را تجربه کرده است و همکاری طولانی مدتش با سامان سالور در سینمای مستقل باعث ساخته شدن فیلم های ماندگاری مثل چند کیلو خرما برای مراسم تدفین شد. علیان برای بازی در زیر نور ماه دیپلم افتخار بازیگر نقش مکمل را از فجر به دست آورد. او در باره حضورش در فیلم «دست تنها» و همکاری با ثقفی به خبرنگار صبا گفت.

شما در گذشته در فیلم های امیر ثقفی نظیر «مردی که اسب شد» نقش های متفاوتی را ارائه کرده اید. این همکاری ها برایتان چه ویژگی هایی دارد؟

تا به حال ۴ همکاری با ثقفی داشته ام و «مردی که اسب شد» دومین تجربه همکاری با امیر حسین ثقفی بود. موقعی که ثقفی به من پیشنهاد بازی در فیلم «مردی که اسب شد» را داد با کمال میل قبولش کردم. در حین کار متوجه شدم با فیلم سخت و دشواری رو به رو هستم. برای بازی در این فیلم تلاشم را انجام دادم تا خواسته کارگردان را تامین کنم. پدر «مردی که اسب شد» شخصیت خاصی دارد و آدم خشنی است و غیر از دخترش کسی را در دنیا ندارد و آدم از کار افتاده و رنجوری است و بیماری اش امانش را بریده و در یک مکان دور افتاده زندگی می کند و می ترسد دخترش ترکش کند و برود او تنها تر شود و بمیرد. ساختار فیلم به آثار سینمای اروپای شرقی تنه می زد. برای من سالها بود که به دنبال گمشده ای می گشتم و با بازی در این فیلم گمشده ام را پیدا کردم و با تمام توانم تلاش کردم کاراکتر این پدر را درست بازی کنم. در سینمای ایران کمتر اتفاق می افتد که چنین فیلمی با چنین مختصاتی ساخته شود.

فیلم ساختار پلان - سکانشی داشت.

به طور حتم بازی در فیلم های پلان سکانش از سایر گونه ها دشوارتر است. زیرا باید آمادگی بازی درست در یک سکانش شش و یا هفت دقیقه ای داشته باشد که کار به برداشت زیاد نکشد. در خانه پیرمرد و دخترش که محدود است دوربین حرکات متنوعی دارد. این ویژگی و درست درآمدن نیازمند تمرین و دقت زیادی

از جانب کارگردان، فیلمبردار و بازیگران بود. امیر حسین ثقفی هم علی رغم جوانی اش آدم سختگیر و ایده آل طلبی بود و تا از صحنه ای رضایت کامل نداشت به سراغ صحنه بعدی نمی رفت. من هم این شیوه را دوست دارم و خسته نمی شوم و مرد فیلم و روزهای سختم!

زیاد اهل بازی در فیلم های شهری و آپارتمانی نیستید؟

هیچگاه علاقه خاصی به این نوع فیلم ها نداشتم و با روحیه ام هم سازگار نیست و اغلب نقش ها و فیلمهایی که بازی کرده ام در محیط های راحت نبوده و عموماً در کوه، جنگل و روستا و بیابان بوده است.

فیلمنامه «دست تنها» برایتان چه ویژگی متفاوتی داشت؟

مهم ترین ویژگی این فیلم مستقل و جمع و جور بودنش است و خود امیر حسین ثقفی تهیه فیلم را بر عهده گرفت و به تنهایی تولید فیلمش را انجام داد.

چه نقشی در «دست تنها» بازی می کنید؟

نقش آدمی که در بیابان و ناکجا آبادی بساط قمار بازی در یک اتوبوس اسقاطی راه انداخته است و آدم کم حرف و خشنی است. دو شخصیت اصلی فیلم به محل کار این مرد می آیند و اتفاقاتی رخ می دهد.

برای ایفای این نقش چه تکنیکی به کار بردید؟

هم با تکنیک و هم حسسی به سراغ ایفای این نقش رفتم و امیدوارم مخاطب هم با فیلم ارتباط برقرار کند و در جشنواره موفق باشد.

استاد ایفای نقش های هیولا گونه، آنتونی کوئین به خصوص در فیلم «گوژپشت نتردام» است. آیا برای بازی در فیلم «دراکولا» از این بازیگر الگو گرفته بودید؟

تمام بازی های کوئین را دوست دارم و بازیگر مورد علاقه ام است و حرف شما را خیلی از دوستانم به من زده اند که استایل بازی ام شبیه کوئین است.

همکاری مطبوع و دلچسبی با عطاران در «دراکولا» داشتید؟

این فیلم یکی از معدود تجربه های بازی در فیلم های شهری ام است. رضا عطاران بازیگر و فیلمساز خاصی است که امضای شخصی در کارهایش دارد و دوست داشتم با او در فیلمی همکاری کنم و بفهمم که نوع نگاهش به فیلمسازی و هدایت بازیگری چگونه است و خودم را محک بزنم که حضورم در این جنس فیلمها که متعلق به سینما بدنه و مخاطب پسند است چگونه است. به نظرم سبکی که رضا عطاران در فیلم «دراکولا» به کار برد شیوه نوبی در سینمای ایران محسوب می شد. رضا عطاران آدم لایت و خوش مشربی است و در لحظات سخت کاری هم این روحیه اش را حفظ می کند.

استادانه نقش آدم های کم حرف را بازی می کنید. آیا ویژگی شخصی خودتان هم اینگونه است؟

در کلیت تا حدی آدم کم حرف و درون گرایی هستم و ایفای این نوع شخصیت ها را دوست دارم. اما در خانه و در مراسم های خصوصی آدم بذله گویی هستم و این طور نیست که در خانه هم یک جا بنشینم و عبوس و عنق باشم. در بحثی که مورد علاقه ام باشد و با آدم های هم سطح هم وارد بحث و گفت و گو می شوم و کلام مثل همه آدم ها در مقطعی کم حرفم و در زمان دیگر بسته به شرایط حرف می شوم. در مواقعی که با آدم هایی که حرف مشترک داشته باشم معاشرت می کنم.

کار با جوانهایی مثل ثقفی و ارک و... هم بخش زیادی از کارنامه کاری شما را پوشش می دهد؟

کار با جوانها به من انرژی و انگیزه می دهد و خوشحال می شوم تجربیات چند دهه ایم در عرصه هنر را در اختیارشان قرار بدهم. اغلب این کارگردان های جوان می خواستند در فیلمسازی تجربه های جدیدی را بیازمایند و خوشحالم که در این راه در کنارشان بودم.